

STEPV, fidel als treballadors i al país

Imatge del setè congrés de l'intersindical Valenciana Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV) celebrat a València els dies 14, 15 i 16 de maig. La central sindical valenciana s'ha proposat els darrers anys obrir-se a d'altres sectors. Un sindicat amb vint anys d'història, nacionalista i d'esquerres.

La Intersindical Valenciana, Sindicat dels Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià, acaba de celebrar a València el seu setè congrés. Compromesos des de l'ensenyament amb el país i l'esquerra, ara miren d'ampliar el seu model a altres sectors.

Probablement cap sindicat al País Valencià com el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV) ha encarnat millor el tàndem de les reivindicacions sociolaborals i nacionals. Fet i fet, la Intersindical Valenciana STEPV, majoritària a l'ensenyament públic i amb uns 8.000 afiliats arreu del país no ha estat només un sindicat d'esquerres abocat als problemes dels treballadors, sinó que ha estat també un dels catalitzadors més importants dels moviments de re-

novació pedagògica, dels de defensa de la llengua o dels moviments cívics que simplement lluitaven i lluiten per un País Valencià més democràtic i conscient de la seua identitat.

Però el camí que els ha conduït de forma voluntària a obrir-se ara a altres sectors laborals com a força sindical no ha estat fàcil. Ha estat, en definitiva, fruit de circumstàncies conjunturals però també de la reflexió i la voluntat ideològica d'eixamplar el seu model assembleari, nacionalista i desburocratit-

zat a altres treballadors compromesos. Un camí d'altra banda molt llarg i que perd el seu origen en la transició.

A finals de 1976 naixien al País Valencià el Sindicat Assembleari de Treballadors de l'Ensenyament, el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament d'Alacant i el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de Castelló. Dos anys després, el març de 1979, aquests sindicats creaven la Federació de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià durant el seu pri-

mer congrés, celebrat a Elx. Uns mesos abans s'havia creat, a nivell estatal i sota l'advocació de la unitat sindical, la Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament (UCSTE) vertader nexe de tot un moviment estatal de sindicats de l'ensenyament.

Transició igual a dispersió.

L'arribada de la democràcia anava, però, a malbaratar aquesta filosofia de la unitat sindical arreu de l'estat. Segons documents interns del mateix STEPV: "La política de divisió sindical, (...) exercida pels diferents corrents polítics existents es va anar encarregant de configurar un model sindical diferent. La política dels primers governs d'UCD i, posteriorment, del PSOE, en connivència amb altres forces polítiques, es va convertir en el gran aliat d'aquest model. Es va dissenyar una estratègia de desmantellament de les alternatives unitàries, el millor exponent de la qual el trobem en el disseny sindical establert en l'Estatut dels Treballadors i en l'àmbit dels serveis públics, en la modificació del règim representatiu a la MUFACE i la creació de l'anomenada Mesa de Presidència, que dibuixa un règim sindical tripartit fet a la mesura de CCOO, UGT i CSIF."

Les primeres eleccions sindicals en l'ensenyament, l'any 1987, donaren la victòria a l'STEPV. El mateix va passar en les eleccions de 1990 i 1994, anys en què al sindicat s'han anat incorporant els treballadors de les universitats de València i de Castelló, i el personal de la Funció Pública Valenciana o de l'administració local, entre d'altres sectors.

L'any 1992, una època decisiva per a la implantació de l'STEPV, se celebra a Guardamar el cinquè congrés mentre que a l'estat espanyol els dos sindicats majoritaris, CCOO i UGT, no aconsegueixen de llimar les seues diferències a pesar d'haver-se proposat practicar la unitat d'acció sindical. La guerra per imposar-se l'un a l'altre acaba amb un compromís de no bel·ligerància i fins i tot es parla d'una confluència entre totes dues formacions. És un moment de burocratit-

ARXIU / STEPV

La Intersindical Valenciana-STEPV s'ha oposat a la precarització de serveis públics com ara la sanitat i l'ensenyament.

ARXIU / STEPV

Dalt, imatge històrica del segon congrés de l'STEPV, celebrat a València l'any 1982. Al costat d'aquestes ratlles, cartell de l'artista Manolo Boix per al primer congrés de l'STEPV, que tingué lloc a la ciutat d'Elx l'any 1979.

zació i centralització dels sindicats fortament finançats per l'estat i en què les bases han perdut protagonisme. L'STEPV, doncs, es planteja en aquell moment apostar per la unitat sindical tot preservant els seus trets identitaris de sindicat participatiu i descentralitzat.

El quart congrés, celebrat a Morella l'any 1995, serà fonamental en la vida de l'STEPV. A Galícia, Euskadi i Canàries el sindicalisme de tall nacionalista ha iniciat un important procés de reunificació i consolidació que el País Valencià no podia ignorar. És el moment en què l'STEPV es planteja també d'obrir-se a d'altres col·lectius interessats en el seu model sindical. D'avançar, segons diuen els documents de la mateixa central sindi-

cal, cap a "un sindicalisme nacional que contribueisca a vertebrar la societat valenciana, autònom, assembleari, progressista i de classe". L'STEPV passa a denominar-se també Intersindical Valenciana.

Les darreres eleccions sindicals, celebrades entre novembre del 98 i primavera del 99, han estat d'alguna manera la confirmació de l'STEPV. El sindicat valencià ha incrementat en un 39,65% els seus vots a l'ensenyament públic, ha ampliat la seua presència a les universitats del País Valencià i ha obtingut representació, per bé que encara molt tímida, en el sector de la sanitat, al qual concorria per primera vegada.

D'altra banda, l'STEPV manté un conveni de col·laboració en

L'STEPV, contra la involució

—En la pràctica sou l'únic sindicat nacionalista i d'esquerres del País Valencià i això malgrat que altres formacions han incorporat molts dels plantejaments nacionalistes, com s'explica la vostra singularitat?

—Primerament hi ha unes circumstàncies històriques en el naixement dels Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament que podrien contribuir a explicar-ho. De fet, aquest sindicat es constitueix en plena "batalla de València" i adquireix una posició nacionalista que ja no abandonarem mai i que no es troba teoritzada ideològicament als nostres papers. Parlem més aviat d'un compromís nacional, per a nosaltres, que els pobles com a tals tinguen dret a decidir sobre el seu present i el seu futur és quasi el mateix que els col·lectius de treballadores i treballadors tinguen el dret a intervenir en les seues condicions laborals.

—En la darrera legislatura hi ha hagut una sèrie d'atacs de les institucions governades pel PP contra la normalitat lingüística que començava a consolidar-se. Des del vostre punt de vista, quines han estat les agressions més greus?

—Certament hi ha coses que pensàvem que estaven a recer de qualsevol actuació o manipulació política. En un sistema de llibertats pensàvem que la llibertat de càtedra era un fet garantit i inqüestionable i no solament això, sinó la llibertat d'opinió de tots els ciutadans en termes generals. És evident que aquesta legislatura ha comportat novetats molt desafortunades i lamentables en aquest terreny. No hem d'oblidar que de bon començament el PP, quan va elaborar el seu programa electoral en ensenyament, ja portava en cartera dos objectius ben concrets: un era derogar l'ordre que homologava titulacions ad-

ministratives de català, en els àmbits nostre, del Principat i de les Illes. Una derogació que només es pot entendre des del sectarisme polític. També la prohibició d'un llibre de llengua pel fet que en un dels seus exercicis reproduïa una conversa de Zaplana abans de ser president (*es refereix a les cintes del cas Naseiro*). Això és d'una gran misèria. A partir d'ací el que ha vingut ja no ens ha estranyat. En tot cas, un dels fets més greus és la resolució de les Corts del 21

ARXIU / STEPV

Vicent Esteve, portaveu de l'STEPV, compareix en el darrer congrés.

d'octubre de l'any passat d'enfortir la vigilància sobre el professorat valencià per evitar que facen una suposada acció antiestatutària: afirmar la unitat del català i usar el terme País Valencià. Això pot produir entre els ciutadans la sensació que el professorat dels centres públics no és de fiar. Estan convertint el valencià en un problema amb una política que crea conflictes

no reals, que entrebanca el procés de normalització. Ja hi ha pares inquiets i professors que acusen un cert cansament perquè contínuament han d'estar explicant obvietats. A més, en els últims anys s'ha frenat la creació de noves línies en valencià a pesar que es manté la demanda. Enguany hem denunciat que hi havia casos en què l'administració de primeres ofertava o doblava línies, però en acabar reculava perquè determinats sectors del veïnat havien pressionat en contra. L'administració dóna expectatives a qui està disposat a crear problemes perquè entén que si crea l'oposició és molt fàcil que l'administració retire el programa de valencià d'aquest o d'aquell col·legi. Hi ha casos en què el mateix alcalde, com en el cas de Catarroja, ha capitanejat aquestes operacions. El conflicte, a al capdavant, és rendible per a segons qui, per a determinades opcions polítiques. **Francesc Viadel**

l'àmbit de l'administració local amb el Sindicat de Treballadors de l'Administració (STA) —amb el qual també ha concorregut a les eleccions— que de segur acabarà enfortint totes dues organitzacions. L'STEPV també ha comparegut a les eleccions a l'Agència Tributària a la circumscripció de València

El setè congrés de l'STEPV, celebrat els passats dies 14, 15 i 16 de maig a la ciutat de València sota el lema "...Fent camí", s'ha marcat com a objectiu continuar en aquesta línia d'obertura cap a d'altres sectors dels treballadors des d'un model sindical participatiu i progressista. Un congrés en què també s'ha criticat durament la política de privatitzacions —tant a nivell estatal com autonòmic— dels serveis públics promoguda pel Partit Popular, formació política amb la qual l'STEPV s'ha hagut de veure en més d'una ocasió.

De fet, fa poc l'STEPV promovia una campanya d'autoinculpació dels professors valencians per protestar contra la resolució de les Corts del 21 d'octubre de 1998 que insta la inspecció a vigilar que els professors de valencià no es referesquen a la unitat de la llengua catalana ni al territori valencià com a país. Així, doncs, més de 7.000 ciutadans s'autoinculpaven fa uns mesos d'"ensenyar d'acord amb la realitat social i la ciència, d'haver donat lectura a l'Estatut d'Autonomia com a text legal on s'usa el terme País Valencià, i de l'afirmació de la unitat de la llengua que reconeix la universitat d'arreu del món".

Els atacs contra la normalitat lingüística protagonitzats per les institucions polítiques valencianes en mans del PP i d'UV no són, però, els únics maldecaps d'aquest sindicat. Darrerament la dreta ha afavorit l'ensenyament privat en detriment del públic a través d'estratègies polítiques ben subtils. Una tendència que ha deteriorat les condicions en què es desenvolupava la tasca del professorat. "El primer lloc on es va notar —afirma Joan Blanco, dirigent de l'STEPV— la política regressiva contra l'ensenyament públic fou a la ciutat de València quan la coalició UV-PP van entrar a governar. Especial-

ment durant l'etapa de Maria Dolores García Broch. Van blocar la cessió de solars per construir instituts públics en un moment en què l'edat escolar s'ampliava als setze anys. La gent optava forçosament per dur els xiquets a centres privats, que havien tingut temps d'adaptar-se a les noves necessitats."

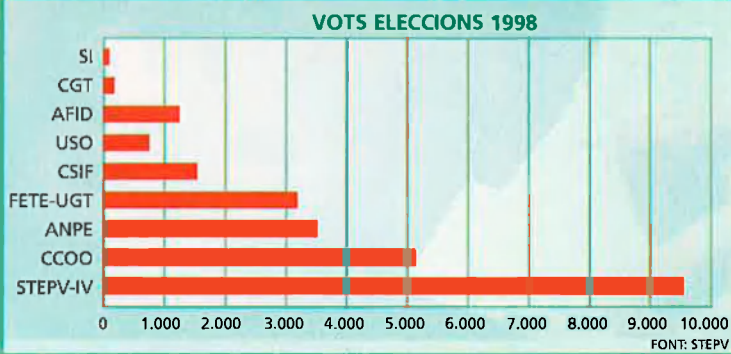
L'aplicació de la LOGSE en fals, això és, sense recursos, ha estat un altre problema que han patit directament els professors, què de sobte han vist omplir-se els instituts, per damunt de les seues capacitats, d'alumnes conflictius que necessiten una atenció personalitzada impossible de proporcionar.

L'STEPV, a més, de cara el nou segle també haurà d'afrontar la precarització de la sanitat pública o els problemes dels funcionaris de l'administració. Un sindicat que creix, i que creix en clau de país i de progrés.

Francesc Viadel

ESTRUCTURA SECTORIAL STEPV	
SECTORS	SUBSECTORS
Ensenyament	Privat. Docent i no docent Universitari. PDI, PAS laboral i PAS funcionari Públic no universitari. Infantil, primària, secundària
Administració pública	Personal laboral. Funcionaris. Agència Tributària. Correus i telègrafs. Administració local
Sanitat	Àrees de salut. Sanitat privada i altres.

ELS SINDICATS, A L'ENSENYAMENT PÚBLIC AL PAÍS VALENCIÀ

AJUNTAMENT DE TAVERNES DE LA VALLDIGNA

REGIDORIA D'OBRES I URBANISME

ENLLUMENAT PLATJA. Avinguda de la Marina